

тѣхъ Л. Д. 1873 р. 249. 2) выпалоу, гряну: Пушкы враговскы в' насѣ истрѣщѣхъ, Падна дружина вси умѣртвени! Гл. 49.

Истриѣ *и. св.* **Истривамъ** *и. д.* вытру, вытираю; сотру, стираю: Дѣвойка-та си истри дѣѣ слѣзы, кон-то бѣхъ потекли по образа ѿ. *ib.* 247. Пашина-та керка отъ бани излезе Измѣна, майко, лепо истриѣна. М. 366. Едно момче истривало и ридило толумбѣ, съ коѣ-то си вади вода. Л. Д. 1873 р. 207. Желѣзото и медѣта, не истриваны вече отъ Циклопѣтъ, наченѣхъ да рѣждасватъ (*n' etant plus polis*). Т. 29. До стѣната бѣ въсправенъ тѣсенъ столъ, а надъ него се видѣше истритъ и побѣлѣлъ образъ св. Богородица. Тб. 48. Тие вече познати на читателитѣ и изтрити по голословното изказване истини... Пс. 9—10 р. 142. 2) сотру, стираю съ лица земли; уничтожу, уничтожаю: Зданія по върши сѣѣ виждатъ; Лютое время не я истрило, Нашѣхъ старѣ славѣ сочатъ, В'пѣприще ны зоватъ премило. Гл. 122. **Истриѣ** са **Истривамъ** са 1) сотрусь, стираюсь: Воденичны камени рѣди да ги положатъ и захлупятъ да мѣлятъ, назбявѣтъ ги съ желѣзны чюкове рѣдѣмъ напѣркы, да подѣмѣтъ зърно, конхѣ кѣту си истриѣтъ и почватъ да подразватъ, повтарѣтъ пакъ да ги назбявѣтъ. Пк. 82. Рѣкавицаѣ ноносишь нѣколко дни и ти ся развали, а тѣнкѣ-та кожѣ на рѣцѣ-тѣ си носимъ до животъ, а ти не ся истрива. Л. Д. 1869 р. 85. Кога-то ся буквы-тѣ истривали отъ дървени-тѣ дѣски, тогава тѣя дѣски ничто не стрували. I. 242. 2) погнѣбу, погнѣбаю: Котка-та погубвала мышкитѣ — — Мышкѣ-тѣ, като гледали че ся истривать отъ день на день — — Сб. 21.

Истрошѣ *и. св.* **Истрошвамъ** *и. д.* искрошу, искрашиваю; измѣльчу, измѣльчаю; изломаю: И я (Самовила) приг'рна, и я целива, И е истроши сите коски В. 300. Дѣте-то не трѣбва да лѣга у старѣ испокривенѣ и истрошенѣ люлкѣ. Л. Д. 1869 р. 99. Сека година булюкъ айдуци, Тая година деветъ булюци. Згзиха ме ситната трева, Разматиха студната вода, Истрошиа зелена гора, Укрѣваѣа белите камени. В. 301.

Истрѣбушѣ *и. св.* **Истрѣбушвамъ** *и. д.* распорю, распариваю животъ, выну, вынимаю внутренности: Робенсынѣ удра ламата и я истрѣбуши. Р. А. 34. Такъ, кѣту оставѣтъ врахѣ да утриѣни малко изтрѣбушѣтъ купенѣ отъ долу и кѣту развързѣтъ сноѣ захватѣтъ да садѣтъ врахѣ. Пк. 58.

Истрѣвѣ *и. св.* **Истрѣвавамъ** *и. д.* выпущу, выпускаю (*изъ руки*), выроню (*син. испускѣ*): Ако е гѣрне-то тѣжко, готвачка-та може твърдѣ лесно да си изгори прѣсти-тѣ или пакъ найсетѣ да го истѣрве. Л. Д. 1875 р. 104. Единѣ пѣтъ той истѣрвалѣ паницата, коѣ-то едѣмѣ можалѣ да дѣржи въ рѣцѣ-тѣ си, и тѣ са разбила на кѣсчета. Л. Д. 1876 р. 182. Отидохъ да наглѣдамъ добичета-та; тамъ